

Христосъ. Незримото правителство — това бѣше самъ сатаната — искаше да искушава цѣла България. То искушаваше, безъ успѣхъ, и уфейка отъждѣ Дунавъ за да работи изново, да устроява комитети и да навлича на народа нови бѣдствия. Невидимиятъ този Сатана е упоритъ отъ тогава когато Богъ го низвергна отъ небето и го изгони изъ рая. Той не е преклонилъ своето чело, макаръ и да сж го учили че съ смирение може да се пробие стѣпата; поразенъ и стжжканъ той изново се исправя като таралежъ и се устремява къмъ нови битки, като си говори по-латински: *usque ad finem*, а по-славянски: ако се боришъ, бори се, докжтъ не сполучишъ своето. Но ще сполучи ли въ това? Упоритъ, предусмотрителенъ, неуморимъ, той встжпва съ Славянитѣ въ съюзъ: Не напраздно той е Нѣмецъ по облѣклото и по ирва. ще измждри иѣкоя иѣмска игра, и послѣ ще уфейка. Той се умилква на Славянитѣ, а послѣ вика: Славянитѣ сж робове, нека по-добрѣ тѣ да слугуватъ като робове на мене, нежели на Бога и на Неговитѣ памѣстници и избранници. Той се подиграва съ Славянитѣ въ своитѣ дружески бесѣди съ Нѣмцитѣ и Швабитѣ.

Най-напрѣдъ той подведе Богдана и задрѣгна неговитѣ казаки, послѣ водяше и води за носа и ушитѣ бѣднитѣ Поляци; неведнжжъ той е дразнялъ Сърбитѣ, силно е дотѣгвалъ на Чехитѣ, Моравцитѣ и Силезцитѣ, водялъ е на хоро Словацитѣ, Кроатитѣ и Илирийцитѣ; прѣдалъ е на растерзание Бошнацитѣ и Херцеговинцитѣ; у Черногорцитѣ и Мърлацитѣ той се распорѣжда както у дома си; Русинитѣ, Карантійцитѣ, Штирийцитѣ и Лужичанитѣ той подѣкоросва къмъ лоши работи; Поморянитѣ, Лютицитѣ и Оботрититѣ той ги е далъ въ залогъ и ги е прѣдалъ съ тѣлото и душата въ властта на Нѣмцитѣ; Каменски, Врублевски и Побѣлски той е прѣправилъ на Штейнменцовци, Шверлинговци и цѣло стадо отъ Бицлевци, а сега се примжква до Българитѣ за да съкруши Славянството на тия ославяявши се Хуни. Той се е загиѣдилъ въ Букурещъ съ Нѣмеца и е далъ на комитетитѣ лозунга — *usque ad finem*.